

Amb tu!

Romà Casanova, bisbe de Vic

La diada de *Germanor*, aquest any una mica més matiner, ens torna a posar al davant el finançament de la nostra Església. Tots som ben conscients que tot té el seu cost; i el manteniment de l'Església també té el seu. Un cost, evidentment, en treball, però també en economia. Gràcies a Déu, en la nostra Església hi ha moltes persones que la senten com la família de tots i no miren de donar-se en moltes tasques de catequesi, caritat, neteja, manteniment, ornamentació, litúrgia, formació...; així com, les mateixes persones i d'altres, són ben atentes a les necessitats econòmiques: la calefacció, l'electricitat, obres, personal, caritat, catequesi, formació, celebracions..., i aporten l'ajut econòmic a fi que el funcionament de la parròquia i les comunitats sigui possible.

De fet, la campanya de *Germanor*, també anomenada *Dia de l'Església Diocesana*, és una crida a tots els qui formem l'Església a sentir-nos responsables del seu funcionament i del seu sosteniment econòmic. Una responsabilitat que recau sobre tots, però que, per això mateix, recau sobre cada un de nosaltres. El lema «Amb tu, som una gran família» ens convida a cadascú a plantejar-nos si realment aportem el que la nostra consciència ens demana. L'Església certament que ens precedeix. Ella no és pas la suma de tots nosaltres. És molt més. És la gran família dels fills de Déu. La casa i el poble de Déu, que té la seva font en l'amor misericordiós de Déu que, en el seu Fill, vol salvar la humanitat del naufragi del pecat i de la mort. No som nosaltres els qui hem escollit el Senyor com el nostre Déu. És ell el qui ens ha escollit a nosaltres, sense cap mèrit nostre, a ser els seus fills, en el Fill estimat del Pare. La seva elecció és pura gràcia. I la resposta nostra és la de l'agraïment i la glorificació de Déu amb tot el nostre ésser. Com podem ser gasius amb qui amb nosaltres ha estat tan generós? Recordem aquelles pa-

raules de sant Pau als cristians de Roma: *Oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte raonable* (12,1).

La unitat, fonamentada en la caritat, és el gran do que manifesta que som l'Església de Crist. El testimoniatge de pau, amor i unitat dels creients en Crist és el testimoniatge que el nostre món, els nostres germans necessiten en aquests moments de pau i d'unitat fràgils. Ser tots un sol cos és la gràcia hem de demanar al Senyor. Un signe clar d'aquest desig és el nostre suport amb la col·laboració personal i econòmica a l'Església en les seves necessitats. I això, tant a la nostra parròquia, com a la diòcesi: hem d'estimar la nostra parròquia, però amb aquest amor també hi resta inclòs l'amor a l'Església diocesana i a l'Església universal. No ens quedem reclosos en el nostre campanar: eixamplem horitzons!

